De ‘snert’ tocht

Door: Jacob Drost

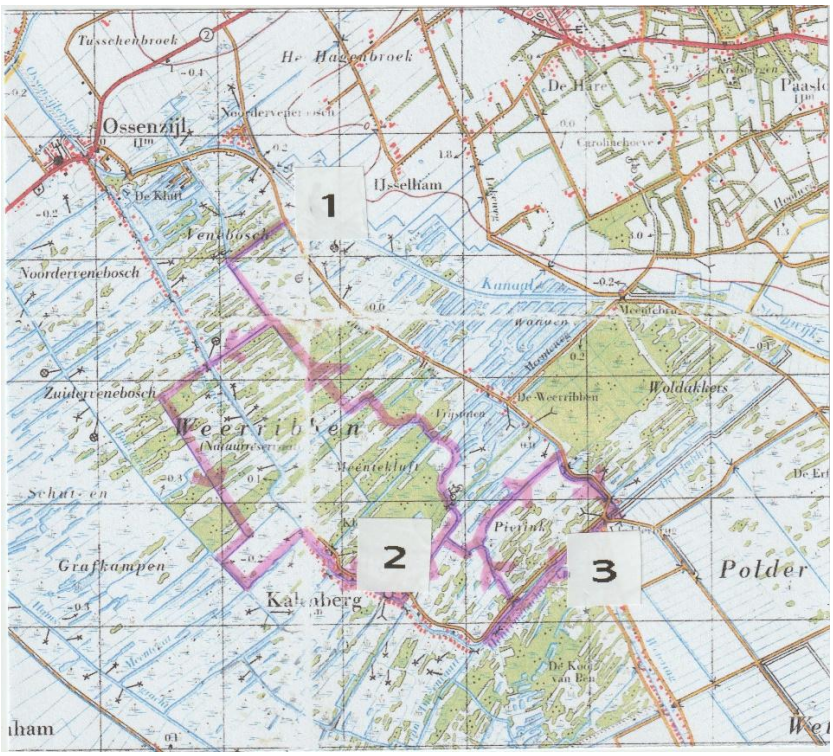

<u>De start</u>

Op zaterdag 12 oktober stond de jaarlijkse tocht in de Weerribben op het programma.

Dit keer onder de bezielende leiding van Sjouke met assistentie van Marleen en Geert Jan.

Zo langzamerhand traditioneel, stond er onderweg een culinair hoogtepunt gepland.

Maar we beginnen uiteraard in Joure bij de kanoloods, het verzamelpunt. Vooraf hadden 13 kanoniers zich voor deze tocht opgegeven, helaas moesten 2 trouwe deelnemers afhaken vanwege fysieke problemen. (via de WhatsApp werd hun beterschap gewenst).

De overige zeer goedgemutste peddelaars, mede door de schitterende weersomstandigheden, laadden hun kano’s op de kanokar. De groep bestond uit 5 dames en 6 heren, waarvan één echtpaar die in een 2 persoonskano aan de tocht meededen.

Ergens tussen 9.00 uur en 9.30 uur werd in kolonne (3 auto's waarvan 2 met een kar) vertrokken richting Ossenzijl. Op de afgesproken plaats voegde Ronald zich bij ons en was de vlootbemanning compleet.

De weerribben

Het weerribben gebied is voor de meeste kanonniers redelijk bekend terrein, maar toch wist Sjouke er weer een gevarieerde tocht van te maken. Na een ontspannen met keuvelende peddelaars gevaren route werd de eerst stop gemaakt in het dorp Kalenberg. Ieder zorgde voor z'n eigen 'bakkie' en er werden royaal stroopwafels uitgedeeld. Daarna weer inpakken en wegwezen.

Het tweede gedeelte was wat korter maar hierin zat een stukje route wat bij enkele vaarders niet bekend was, dus een verrassing.

Aan de snert

Vervolgens arriveerde de club op de 'diner' locatie. Er kon een keuze worden gemaakt in snert met worst uit blik, of snert zonder worst (veganistisch) uit verpakking. Dit werd voor een groot deel vervoerd in de vrachtkano van Geert Jan. Als aanvulling op de erwtensoep werd een heerlijk plakje roggebrood met spek geserveerd, reeds in alle vroegte van de morgen door Marleen thuis klaargemaakt. Dus de ingrediënten waren volop aanwezig, alleen de temperatuur bij het opdienen viel wat tegen. 2 van de drie brandertjes waren namelijk niet voorzien van een windschermpje. En met de stevige wind viel het niet mee om de snert echt dampend uit de pannetjes te krijgen. Maar toch werd er volop genoten van dit "culinaire gebeuren"

Met de buikjes vol gegeten werden de kano's weer in het ruime sop geschoven en via deels een woest stukje natuur, waar nauwelijks varen mogelijk was, werd de terug reis aanvaard.

Het echtpaar Drost in de tweepersoons kano, met begeleiding van Geert Jan, koos een iets gemakkelijker route. Zij hadden het geluk, op het stukje afwijkende route, een ijsvogeltje waar te nemen. De vogel met de helder blauwe kleur vloog vanuit de kant vlak over het water naar een iets verder overhangende tak, en met het naderen van de kano's werd dit nogmaals herhaald.

Op het laatste stuk, de groep was weer compleet, vloog onverwacht uit de kant een grote bruine reigerachtige vogel. De één dacht dat het een roerdomp was, anderen waren van mening een gewone 'ordinaire' reiger te hebben gezien. Jammer dat er geen ornitholoog in de groep aanwezig was.

Halverwege de middag kwamen we weer aan op het startpunt, het cirkeltje rond gevaren.

Na het opladen van de kano’s werd de rit naar Joure met rozige luitjes gemaakt en kon ieder met een voldaan gevoel huiswaarts keren.

Tot slot

Op het laatste moment, bij de loods, deed zich nog een vervelend incident voor, namelijk de broekriem van Sjouke begaf het, met gevolg een afzakkende broek. De aangereikte spanband was volgens het slachtoffer niet nodig.